

GAIC (6) *vb impf*

a *jasne*.

inf gaić (1). ◇ *praes 1 sg* gaję (1). ◇ *3 pl* gają (3). ◇ *part praes act* gając (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *praw. Odprawiać roki sądowe, otwierać sesję sądową; indicare ex formula iudicia Cn (6) :*

Zwroty: »gaić prawo« (1): Od łądów które fkláda Szláchta Niemieckim obyczáiem gáiąc práwá, do łádu wyszłego práwá: á piérwéy y do lámégo Máýdeburku áppellácię bywály. *SarnStat* 1279.

»sąd gaić« [*szyk zmienny*] (5): Tedy ia przodkiem mocą Páná Bogá wízechmogącego/ potym mocą Óswieconego Páná náłzego Krolá Iego Mił: y Rády iego/ mocą Burgrábską y Szoltyśią/ mocą Pánów Przyfyężnikow y wízytkiego pólpółstwá/ gáię wam Sąd wielki *GroicPorz* i2; Niewiem s kąd wéłzło w obyczay w wielu Miálteczkach/ iże Przyfyężnicy/ ták ten Sąd wielki/ iáko y inne Sądy/ íchyliwízy fye wízyłcy zá Stołem/ półzeptem gáią/ iż żaden tego niefłyłzy. *GroicPorz* i2v; A ma Sądy gáić pod tymi okolicznościami: Ná mieýłtcu bełpiecznym/ iáwnym/ nie pokátnym/ ktemu obránym/ ráno / gdy Słońce wznidzie/ trzeżwo/ nie w dzień święty. *GroicPorz* 12, C, i4.

2. [*praw. Nabywać albo posiadać prawo do korzystania z określonych płodów leśnych:*

gaić co: Ktore lasy na każdy rok ubrodem abo sztukami gają *LustrWpol* 138.

gaić do czego na co: Nie gają tam do tej puszczy na żadne drzewo *LustrRaw* 183.]

Formacje współrdzenne: wgaić, wygaić, zagaić; zagajać.

Cf **GAJENIE, GAJONY**

MM